

specifikace: Vzhledem k tomu, že v projednávané věci se žalobce domáhá náhrady škody, která mu měla vzniknout porušením povinnosti žalovaného při výkonu funkce insolvenčního správce dlužníka v insolvenčním řízení, když žalovaný nesprávně vyplatil pohledávku za podstatou ve prospěch věřitele, ač pohledávka byla promlčena, čímž došlo ke snížení uspokojení pohledávky žalobce z majetkové podstaty, tak neuplatňuje nárok na náhradu škody vzniklé (přímo) na majetkové podstatě (dlužníka), ale nárok na náhradu škody vzniklé na jeho majetku, tedy nejde o incidenční spor podle § 159 odst. 1 písm. e) IZ ani o jiný spor, k nimž by byly věcně příslušné krajské soudy jako soudy prvního stupně podle § 7a IZ.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. e) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 710/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobce:

T. P.

zastoupený advokátkou Mgr. Evou Tykalovou, LL.M.
sídlem Vodičkova 709/33, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Mgr. Jiří Prokop, IČO 71467831

insolvenční správce

sídlem Pražská 212/38, 266 01 Beroun

zastoupený advokátkou JUDr. Barborou Keindl Flakovou
sídlem Na Švihance 1549/8, 120 00 Praha 2

o náhradu škody,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 9 C 339/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 10 (dále jen „předkládající soud“) dne 14. 9. 2020 domáhá na žalovaném zaplacení částky 588 534,60 Kč s příslušenstvím, jako náhrady škody. Žalobu odůvodnil tím, že žalobce je věřitelem s pohledávkou ve zjištěné výši 18 192 832,95 Kč zapsané pod číslem 8 v insolvenčním řízení společnosti JMPT a. s. (dále i jen „dlužník“) vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. XY. Žalovaný je insolvenčním správcem dlužníka. V insolvenčním řízení byla jako jedna z položek uplatněna pohledávka za konkurzní podstatou v částce 1 200 000 Kč věřitele LB IMMO s.r.o., IČO 27994970. Tuto pohledávku uplatnil věřitel za podstatou z důvodu bezdůvodného obohacení spočívajícího v užívání nebytových prostor dlužníkem, které jsou ve vlastnictví věřitele. Protože nedošlo k dobrovolnému plnění, uplatnil pohledávku příslušnou žalobou u soudu, která byla projednávána Okresním soudem v Berouně pod sp. zn. 6 C 129/2016. Soud prvního stupně mimo jiné uložil tuto pohledávku k úhradě včetně nákladů řízení. Přestože v řízení byla řádně uplatněna námitka promlčení, soud prvního stupně tuto námitku neuznal s odkazem na to, že by šlo o nepřiměřeně tvrdý postih věřitele, který nezavinil marné uplynutí promlčecí doby. Insolvenční správce nepodal odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně, čímž v konečném důsledku způsobil nutnost následného vyplacení částky 1 200 000 Kč a nákladů řízení ve výši 63 763,49 Kč z majetkové podstaty dlužníka, a to na úkor ostatních věřitelů v insolvenčním řízení. Podíl žalobce na uvedené částce by v závěrečném rozvrhovém usnesení představoval alespoň částku 588 534,66 Kč. Jde o škodu, která byla žalobci způsobena absencí podání opravného prostředku žalovaným.
2. Předkládající soud předložil věc zdejšímu soudu jako soudu nadřízenému podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Měl za to, že věcná příslušnost soudu je v projednávané věci určena ustanovením § 7a písm. b) insolvenčního zákona, podle něž krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech, neboť jde o spor, kde je žalobou uplatněn nárok na náhradu škody proti insolvenčnímu správci, neboť podle žalobce došlo ke zmenšení majetkové podstaty v důsledku jednání insolvenčního správce (incidenční spor podle § 159 odst. 1 písm. e) insolvenčního zákona).
3. Žalobce sdělil, že bere na vědomí postup předkládajícího soudu.
4. Žalovaný souhlasil s názorem předkládajícího soudu, že ve sporu o náhradu škody proti insolvenčnímu správci rozhodují jako soudy prvního stupně soudy krajské.
5. Protože o úpadku dlužníka bylo rozhodnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne XY, č. j. XY, je třeba postupovat v insolvenčním řízení podle zákona č. 182/2006 Sb., ve znění účinném do 31. 5. 2019 (dále i jen „IZ“), jak vyplývá z článku II. zákona č. 31/2019 Sb.
6. Podle § 7 IZ, nestanoví-li tento zákon jinak, nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce, se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
7. Řízení se koná u toho soudu, který je věcně příslušný. Pro určení věcné příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení (§ 11 odst. 1 o. s. ř.). Věcnou příslušnost zkoumá soud kdykoliv za řízení (§ 104a odst. 1 o. s. ř.).
8. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř. jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy, nestanoví-li zákon jinak.
9. Krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně podle § 7a IZ podle písmene a) v insolvenčním řízení; podle písmene b) v incidenčních sporech; podle písmene c) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla porušením povinnosti podat insolvenční návrh; podle písmene d) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením

insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu; a podle písmene e) ve věcech vyplývajících z právních vztahů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem týkajících se majetku patřícího do dlužnickovy majetkové podstaty.

10. Incidenčním sporem je také podle § 159 odst. 1 písm. e) IZ spor o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinností insolvenčního správce.
11. Za incidenční spor je výslovně označen pouze spor na náhradu za škodu vzniklou na majetkové podstatě.
12. V projednávané věci se žalobce domáhá náhrady škody, která mu měla vzniknout porušením povinností žalovaného při výkonu funkce insolvenčního správce dlužníka v insolvenčním řízení, když žalovaný nesprávně vyplatil pohledávku za podstatou ve prospěch věřitele, ač pohledávka byla promlčena, čímž došlo ke snížení uspokojení pohledávky žalobce jako přihlášeného věřitele z majetkové podstaty.
13. Žalobce tak neuplatňuje nárok na náhradu škody vzniklé (přímo) na majetkové podstatě (dlužníka), ale nárok na náhradu škody vzniklé na jeho majetku.
14. Lze proto uzavřít, že nejde o incidenční spor podle § 159 odst. 1 písm. e) IZ.
15. Řízení v projednávané věci tak není incidenčním sporem ani jiným sporem, k nimž by byly věcně příslušné krajské soudy jako soudy prvního stupně podle § 7a IZ.
16. Protože se nejedná ani o spor, pro který by byla založena v prvním stupni věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 o. s. ř. ani podle jiného právního předpisu, jsou v prvním stupni k řízení v projednávané věci věcně příslušné okresní soudy ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudu pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř.
17. Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený proto z těchto důvodů rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.
18. Usnesením o věcné příslušnosti jsou účastníci a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 10. listopadu 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

